

Tarikh: 09.04.2013

Sayı: 2013/11474

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kanun tekniğinin asgari gereklerini ya da niteliklerini taşımayan yasaların hızla artış gösterdiği bilinen bir vakadır. Kanunların dili ve kanun enflasyonu olgusu da dikkate alındığında hukuk sistemimizin tehlike altında olduğu ortadadır.

Kanun yapım tekniğine aykırı yasalaşmanın sebeplerinin araştırılarak alınması gereken tedbirlerin tespit edilmesi amacıyla Anayasanın 98. Ve İktüzüğün ilgili maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Octagon wheel
in iron.
M. L. V.
M. L. V.
Ant. L. V.

 Emin Haluk AYHAN
 Denizli Milletvekili

Yusuf Halacoglu
Karsen

S. Th
Summer DRAC
(170000)

Nezari ÖZENOY
Bursa m.v

E. Akay
Erkan AKAY
Morris Mu.

Nervat Berkay
Iskender mr.
Meyhan

36
3607 Beler
14. Oktober, 1911.

*Mr. James
Montgomery
Andrew Mr.*

1/ Organized
Dinner

Mimi Kuprato
Sabera m.

~~Sainu~~
Seyfettin Yilmaz
Adana M.

Michael
 Mehmet Ersoy
 Mustafa Mr.

Perat Dept.
"Akal"

~~1 my~~
Cel 21 Aden
71st NW

S. Durnat,
Sadiq Durnat,
Yozgat M. Vekoli.

[Handwritten signature]

Impulse
B. Lemah yalan
G. entry m.

GEREKÇE

Kanunların çok büyük kısmı tasarılar dayandığı için tasarıların hazırlanıp kaleme alındığı Başbakanlık ve ilgili bakanlıklar, yasa-yapım sürecinin ilk önemli aşamasını oluşturmaktadır. Başbakanlık tarafından koordine edilen bu aşamadaki yetersizlikler, siyasi tavırlar ve Meclisteki hızlı yasama nedeniyle çoğu zaman düzeltilmeden yasalaşmaktadır. Kanun yapım sürecinde, hükümet bünyesindeki hazırlık aşamasına yeterli zaman ayrılmamakta, tasarı ile ilgili sosyal kesimlerin ve sivil toplum kuruluşlarının katkısı yeterince alınmamaktadır.

Bazen iktidar Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne taşıdığı kanun tasarılarını virgülüne dokunmadan gerekçeleriyle birlikte kanun teklifi haline getirmektedir. Kalkınma planlarına, yıllık programlara ve Hükümet programlarına aykırı tasarı ve teklifler yasalaşmaktadır. Bazen 31 maddelik Tasarıya sadece iktidar mensuplarınca 54 önerge ile değişiklik yapılabilmektedir. 250 maddelik torba tasarılar, tasarı yapım sürecinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni de zor durumda bırakmaktadır.

Sayın Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı da ortaya çıkan durumdan rahatsızlığını kamuoyu ile paylaşmaktadır. Kamuoyunda iktidarın yanlış yaptıklarını veya yapacağı yanlışları Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne onaylattığı ve sorumluluktan kaçmak için yönetmelik şeklindeki tasarı maddelerini Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne taşıdığı görülmektedir.

Bakanlar Kurulu Kararı ile yapılabilecek uygulamaları sayın bakanların ve Hükümetin tasarıya koydurma gayretleri de onların geleceğinden endişe duyduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Hükümetin bu tutumunun da bürokrasi ve adalet mekanizmasını tereddütlü ve sorumluluktan kaçan bir hale sürüklediği vakıadır.

"Kanun bir kere çıksın, sonra yeni değişiklikler yapıp düzeltiriz" yaklaşımı, Türkiye'deki "kanun enflasyonu" olgusunu ortaya çıkarmaktadır. İstatistiklere baktığınızda belli bir dönemde TBMM tarafından kabul edilen kanun sayısının dünya örneklerine göre fazla olması, bir performans kriteri olarak çok da övünülecek bir durum değildir.

TBMM İ t z    nde komisyonlardaki g r   me usulleri genel olarak iktidar partisinin istediği bir yapıda olup yetersizdir. Üstelik uygulamada sıklıkla kar ıla tı ımız “alt komisyon” konusu, yazılı kurallarda neredeyse hiç düzenlenmemiştir. Alt komisyonların nasıl  alı aca ı, kurulu u vb. hükümler TBMM i t z    nde yoktur.

Ba bakanlı ın koordinasyonuyla hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne sunulan kanun tasarıları konusunda uyguma birliği yoktur. Fiiliyatta çoğu zaman da siyaseten Komisyon aşamasında dahi “dokunulmaz” metinler gibi süratle geçirilen tasarılar gerçeği irdelenmeli ve tedbir alınmalıdır.

Komisyonlara esas ve tali yönden havale sistemi el yordamıyla yürümekte ciddi sorunlarla kar ıla ılmaktadır. Tali komisyon g r   meleri hiç ciddiye alınmamaktadır. Çoğu zaman hiç g r   lmemektedir.

 ktidar  nergeleri kamufle edildiği için son saniye gol  yasa metinlerine girmektedir. Torba kanun uygulaması her bakımdan ba lı başına problem kaynağı olmaya devam etmektedir.

Temel kanun metodu, amacına uygun kullanılmamaktadır.

Uygulama dikkate alınmadan hızla yasala an kanunlar, kısa bir süre sonra değişiklik ihtiyacı gündeme getirmektedir.

Hem ilkesel hem de kurallar bazında kanun yapım tekniğinin nasıl anlaşılması gerektiği konusunda karmaşa vardır.

Kanun yapım tekniği konusunda, TBMM İ t z     de gereği gibi uygulanmamakta ya da de yetersiz kalmaktadır.

Yukarıda ifade ettiğimiz nedenlerle Kanun Yapım tekniğine aykırı yasala manın sebeplerinin araştırılması gerekmektedir. Bu nedenle Meclis Araştırması açılması gerektiğine inanıyoruz.

Tarih: 09.04.2013

Sayı: 2013 / 11475

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Elazığ ilimizdeki, şekerpancarı üreticilerinin içinde bulundukları durumun incelenmesi ve karşılaştıkları sorunların giderilmesi amacıyla, Anayasanın 98 ve içtüzüğün 104-105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Oktaay Vural
izmir mu.

1-Enver ERDEM
Elazığ Milletvekili

	ADI-SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZASI
2	Nervat Korkmaz	İsparta	
3	Özcan YENİÇERİ	ANIKARA	
4	Mustafa ERDEM	Antalya	
5	Kemalettin YILMAZ	Ağrı	
6	Besat Değir	Tokat	
7	MESUT DEDEOĞLU	KAHRAMANMARAŞ	
8	Ali Hakan	Adana	
9	Sümer ORAL	Manisa	
10	Muhammed YARLI	Adana	
11	Ali Öz	Merin	
12	Nezde ÖZENSÖY	Bursa	
13	Seyfettin Yılmaz	Adana	
14	Emin ÇINAR	Karaman	
15	Erkan AKÇAY	MANİSA	
16	MUSTAFA KALAYCI	KONYA	
17	Lütfi TURKAN	Kocaeli	
18	Meral Aksezer	İstanbul	
19	Prof. Dr. Tunca Tokay	Antalya	
20	Prof. Dr. Münir Kuluhan	Sakarya	

GEREKÇE

Elazığ ilinde Elazığ Ovası, Uluova, Kuzova, Kovancılar Ovası önemli şekerpancarı ekim alanlarıdır.

Elazığ'ın yıllar itibariyle gelişmesinde sadece geniş ovalar kenarında kurulmuş olması değil aynı zamanda Doğu Anadolu'nun diğer birçok merkezine oranla daha elverişli iklim şartlarına sahip oluşu, yer altı suları bakımından zenginliği de önemli rol oynamıştır.

Şekerpancarı üretiminde verim ve kaliteyi etkileyen en önemli faktörler iklim ve insandır. Türkiye 36 - 42 kuzey enlemleri arasında ve subtropikal iklim kuşağında yer alan bir ülkedir. İklim ve toprak şartlarının uygunluğu nedeniyle ülkemizde üretilen şekerin tamamı, şekerpancarından elde edilmektedir. İnsan tarafından kontrol edilebilen verim ve kalite faktörleri (çapalama, gübreleme, sulama, zararlı ve hastalıklarla mücadele vb) ilgili kurumlar tarafından desteklenmelidir.

Şekerpancarı üretiminde yüksek kaliteye ulaşmanın koşulu düzenli sulama imkânlarının geliştirilmesiyle mümkündür. Ne var ki Elazığ'da şekerpancarı üretimi, geçmiş yıllarda ciddi bir potansiyele sahip olmasına rağmen; son yıllarda şeker fabrikasının özelleştirilme süreci, uygulanan kotalar, sulama birliklerinin elektrik borçlarını ödeyemeyerek tasfiye olması sebebiyle özellikle son 5 yıldır önemli ölçüde düşmüş ve giderek yok olma noktasına gelmiştir.

Elazığ'da 2005 yılında 200 bin ton olan şekerpancarı üretimi yıllar itibariyle gerileyerek 2011 yılında 88 bin tona ve 2012 yılında da 55 bin tona düşmüştür. Uygulamadaki yanlış politikalar ve belirsizlikler üretimin düşmesine sebebiyet vermiş ve şekerpancarı üretimi ile uğraşan çiftçi sayısı ciddi bir şekilde azalmıştır.

İlimizde şekerpancarı üretimi, yaklaşık 60 bin insanı dolaylı olarak etkilemektedir. Şekerpancarı üretimi yapamayan ve köyünde geçinemeyen çiftçiler şehir merkezine göç etmekte ve sosyal hayata uyum sağlayamamaktadır. Bu durum çarpık kentleşmeye ve işsizliğin artmasına sebep olmaktadır.

2011 yılında tarımsal kamu yatırımlarından Bingöl'ün aldığı pay 27.121.000 Türk Lirası, Malatya'nın aldığı pay 77.053.000 Türk Lirası, Diyarbakır'ın aldığı pay 418.067.000 Türk Lirasıyken; Elazığ ilinin aldığı pay 12.390.000 Türk Lirasıdır.

2012 yılında Bingöl'e 27.273.000 liralık tarımsal kamu yatırımı yapılırken; Elazığ'a 14.132.000 liralık tarımsal kamu yatırımı yapılmıştır. Oysa ki Elazığ ili nüfusu ve tarım arazileri bakımından zikredilen ille karşılaştırma dahi yapılamayacak özelliklere ve büyüklüğe haizdir. Anlatmak istediğimiz, herhangi bir ile çok fazla kamu yatırımı gittiğini belirtmek değil, Elazığ ilimizin diğer sektörlerde olduğu gibi tarımsal alanda da gerekli ödenekleri alamadığı ve hak ettiği konuma gelemediğini vurgulamaktır.

Elazığ Şeker Fabrikasının bu yıl çalıştırılmaması;40.000 ton pancarın başka illere gönderilmesi ve Elazığ Şeker Fabrikası'nda çalışan 400 civarındaki işçinin diğer fabrikalarda görevlendirilmesi sonucunu doğuracak ve böylelikle Elazığ Şeker Fabrikasının temelli kapatılmasının ilk adımları atılmış olacaktır.

Elazığ Şeker Fabrikasının kapatılmaması için ;

-Muş, Malatya ve Elbistan'dan pancar takviyesinin yapılması,

-Eyüp Bağları ve Kovancılar sulama tesislerinin acilen işletmeye alınması,

-Fabrikanın modernizasyonu ve doğalgaz dönüşümü için gerekli yatırımların yapılması gerekmektedir.

Elazığ ilimizde, şekerpancarı üretiminin tekrar eski seviyelere getirilmesi için, çiftçilere mazot, gübre, ilaç ve tohum destekleri verilmeli, şekerpancarı işleme kapasitesi artırılmalı ve uygulanan kota kaldırılmalıdır.

Elazığ ilimiz ve ülkemiz ekonomisine, önemli katkı sağlayan şekerpancarı üreticilerinin sorunlarının araştırılması, bölgede yaşayan insanların ekonomik ve refah düzeylerinin artırılması için gerekli tedbirlerin alınması amacıyla anayasanın 98. Ve içtüzüğün 104-105. Maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.